

OASEVIERING 11 OKTOBER 2025

Voorganger: Paul Clement

Lector: Corry Coolegem

Cantor: Huub Bukkems

Piano: Frank Bockholts

Techniek: Jeroen Kok en Harry de Bot

Motto: Geloof je het wel ?

Klankschaal

Oasekaars wordt aangestoken

Welkomstwoord

Openingslied: Wees hier aanwezig, GvL 647

Openingstekst, *grotendeels ontleend aan H. Oosterhuis en G. Danneels*

Ik
Gazaan, Jood, melaatse,
Ik met de kanker in mijn lijf,
Ik uitgeblust
Ik, in de steek gelaten,
Alleen samen met hen die niet verder komen
dan goede bedoelingen
Langs de weg lig ik, anderen lopen toch maar voorbij
Ik zal mijn mond niet houden tegen U
- Waarom zou ik?-
Onrustig, droef, schamper is mijn hart
Wie bent U dat ik U belangrijk vindt
Dat ik aan U denk, iedere dag
Dat ik mij toets aan U.
Draai toch eigenlijk je ogen
Van hem af, zeggen zij
Maar dan heb ik geen antwoord
Nooit heb ik niets met U.
Mijn lot is levenslang
Wachten op U.
Waarom zou ik U niet opgeven?
Hoop is toch het laatste
dat men mij ontnemen kan:
De tere plant van de hoop
Is het laatste wat ik nodig heb
Behoed mij:

Voor het sterven van de hoop.
Leven met een onzichtbare geliefde:
Ik kan niet anders dan roepen:
heb mij lief.

Acclamatie: Gij zijt Gij...

Stilte

Gebied om vrede

Heer leid mij en ieder ander van de dood naar leven
Van wanhoop naar hoop,
Van angst naar vertrouwen
Van haat, achterdocht, lichtgeraaktheid
naar liefde.
Vul ons hart, ons hoofd onze handen
van de vrede van Jezus.
Laat ons geen valse vrede zoeken,
niet zwijgen uit zelfbehoud
En niet buigen voor geweld.
Zend de heilige Geest van Jezus over ons én over hen die het allemaal teveel is.
Beste mensen, laat met een handdruk, een knipoog, een gebaar
vóelen, dat u daarin solidair met Jezus én de ander bent.
De vrede van Christus zij met u allen.

Vredeskaars wordt aangestoken

Vredeslied: Vrede en alle goeds.....

Inleiding op de eerste lezing

We lezen vandaag uit het tweede boek van de koningen. Naäman was de legerleider van de koning van Aram. Maar hij was melaats. De koning zond hem naar de profeet Elisa. Die stuurde hem weg met de boodschap: "Ga u 7 keer wassen in de Jordaan." "Wat moet ik met die Jordaan, onze rivieren zijn beter dan alle rivieren van Israël?" Hij ging tóch en werd genezen. Elisa weigerde een geschenk van hem aan te nemen. Naäman besloot toen wat aarde mee te nemen en daarop in zijn eigen land een offerplaats te bouwen om daar de God van Israël te danken.

1^e Lezing uit het tweede boek Koningen 5,14 – 17

We lezen vandaag uit het tweede boek van de koningen. Naäman was de legerleider van de koning van Aram. Maar hij was melaats. De koning zond hem naar de profeet Elisa. Die stuurde hem weg met de boodschap: "Ga u 7 keer wassen in de Jordaan." "Wat moet ik met die Jordaan, onze rivieren zijn beter dan alle rivieren van Israël?" Hij ging tóch en werd genezen. Elisa weigerde een geschenk van hem aan te nemen. Naäman besloot toen wat

aarde mee te nemen en daarop in zijn eigen land een offerplaats te bouwen om daar de God van Israël te danken

Toen ging Naäman toch naar de Jordaan. Hij ging zeven keer onder water, zoals de profeet Elisa gezegd had. Zijn huid werd weer gezond, en zo glad als de huid van een kind. Naäman was genezen.

Daarna ging hij met al zijn dienaren terug naar de profeet Elisa. Hij zei tegen hem: "Nu weet ik zeker dat de God van Israël de enige God in heel de wereld is. Neem daarom alstublieft een geschenk van mij aan." Maar Elisa antwoordde: "Ik zal niets van u aannemen. Dat is zo zeker als de Heer leeft. En ik doe alleen wat Hij tegen mij zegt." Naäman vroeg het hem nog eens, en nog eens. Maar Elisa bleef weigeren.

Toen zei Naäman: "Ik zie dat u echt niets wilt hebben. Maar als u het goedvindt, wil ik graag wat aarde meenemen uit dit land, zoveel als twee ezels kunnen dragen. Op die aarde wil ik een altaar bouwen om offers te brengen aan de Heer. Ik zal nooit meer offeren aan andere goden

Lied: Het water van de grote vloed, op melodie GvL no. 483

Het water van de grote vloed en van de zee zo rood als bloed,
Dat is de aardse moederschoot; dat is de diepte van de dood.

Tot ondergang zijn wij gedoemd, als God ons niet bij name noemt.
Maar God zij dank: Hij doet ons gaan door 't water van de doodsjordaan

Wij staan geschreven in zijn hand; Hij voert ons naar 't beloofde land.
Als kind'ren gaan wij zingen voort, de Vader is het die ons hoort.
Naäman, nu niet meer onrein, mag onder uiw beminden zijn
Ja, alle volken zijn in tel, bij U o God van Israël!

Lezing uit het evangelie volgens Lukas 17, 11-19

Op weg naar Jeruzalem reisde Jezus door Samaria en Galilea. Toen Hij een dorp binnenging, kwamen er tien mensen met een huidziekte naar Hem toe. Ze bleven op een afstand staan. Ze riepen naar Jezus: "Meester, heb medelijden met ons!" Toen Jezus hen zag, zei Hij: "Ga naar een priester. Dan kan Hij vaststellen dat jullie gezond zijn." Ze deden wat Jezus zei, en onderweg werden ze gezond.

Eén van de tien ging terug naar Jezus. Hij zong en juichte voor God, omdat hij weer gezond was. Hij dankte God. Iedereen kon hem horen. En hij knielde voor Jezus om Hem te bedanken. De man was geen Jood, maar kwam uit Samaria.

Jezus zei tegen hem: "Er zijn toch tien mensen beter gemaakt? Waar zijn de andere negen? Jij komt als enige terug om God te eren. En je bent niet eens een Jood!" Toen zei Hij tegen de man: "Sta op en ga naar huis. Je bent gered dankzij je geloof."

Stilte

Levend woord

Het woord 'tsaraat' dat vaak vertaald wordt met 'melaatsheid' heeft veel meer betekenissen: het kán toegepast worden op een van de verschillende vormen van melaatsheid. Maar ook op schimmelvorming op kleding en de muren van huizen. Wat bindt deze term aan al die verschillende mogelijkheden. Dat is dat de buitenste oppervlakken iets bedekken van wat de wezenlijke betekenis van het binnenste is. De priesters waren degenen die intensief bezig waren met de grenzen tussen heilig en werelds, rein en on-rein, toegestaan en verboden. Dat kon dus tot de conclusie leiden dat de Tsaraat een straf is voor het slecht of denigrerend over iemand spreken. Dat blijft meestal verborgen voor degene die het hoort. Het was een zonde die men probeerde verborgen te houden. Zo verwoest boosaardig geroddel gemeenschappen, reputaties en carrières. Niets kon meer schade toebrengen aan de natie die God wilde dat de Israëlieten zouden vormen. De muren, de kleding en de huid van iemand konden spreken van iets wat nog niet duidelijk zichtbaar was. En daarom werd iemand uit de gemeenschap gestoten en moet hij weer door de priester gezien worden en bevestigd worden in zijn behoren tot de gemeenschap.

Wij, mensen van de 21^e eeuw willen graag precies weten of iemand geprezen wordt of straf verdient. Zo kunnen we ernaar gissen wat er met Naäman en die tien langs de weg van Jezus aan de hand was; waarom zij door de Tsaraat getroffen waren. Maar veel beter is het te denken aan datgene wat verborgen was: Jezus noemt dat geloof: "je gelóóf heeft je gered" zet Hij: een niet Jood, een geminachte Samaritaan geloofde in wat Jezus deed; wie daarachter zit. Een van hen was God dankbaar, omdat hij weer gezond was. Hij voelde aan wie er achter zijn genezing zat: Hij was God dankbaar voor zijn genezing.

Ik denk dat hij daarin een inspiratiebron voor ons, gelovigen, kan zijn: onze genezing hangt ook niet helemaal alleen van onze dokters, verplegers, naasten af, of van onze eigen sterke wil om te blijven leven. Maar in hun zorg kunnen wij genezen wórdén. Het is dus niet zo dat wij het Evangelie mogen omdraaien en zeggen: God heeft direct ingegrepen. Maar wél "God was te vinden in het gebed, de goede woorden en de beslissingen van de mensen om ons heen". Daar hoef je geen christen of Jood voor te zijn, maar wél iemand die nog over zijn of haar leven verwonderd kan zijn; zijn leven kan ervaren als een gave, als een gave én een opgave van de God die zich heeft laten kennen als "ik zal er zijn voor jou". Dat is moeilijk te geloven als het je niet goed gaat. Het is gemakkelijk om het te vergeten als je het goed doet of als het jou goed gaat. We willen graag geloven in de dingen die we zien; we gaan twijfelen – misschien ook pas angstig bidden – als we in een ellendige situatie zijn. We vergeten God als het ons goed gaat.

De evangelist Lukas schetst Jezus vooral als iemand die opkomt voor de armen, voor de zieken, voor degenen die niet in hun waardigheid erkend worden. Jezus heeft niet alle mensen van zijn tijd en land genezen. Maar Hij komt er wél voor op: tot op het laatst: heden zul jij, zondaar die mij erkent, opgenomen zijn in het paradijs dat mijn Vader jullie beloofd heeft. Dat zegt hij tot een van degenen die met Hem gekruisigd waren en die Hem vroeg: Wilt U aan mij denken wanneer U in uw koninkrijk komt?

Jezus is gekomen om te herstellen wat misgegaan was; wat misgroeid was; wat van binnen verkeerd zat. Met een uiteindelijke belofte dat het goed komt als je Hem mag zien áchter al wat je nu overkomt. Kun je dat geloven? Geloof je het wel? Ook al ben je misschien met heel weinigen om van dat geloof te getuigen.

Stilte

Lied: Dankt, dankt (melodie GvL 415 tekst van couplet 1 en 2)

Geloofsgebed

Allen:

Ik geloof in de Enige, de Vader
Die wij aan mogen spreken als onze God
Die aan alles en iedereen het leven schenkt
Die er altijd is geweest
En altijd zijn zal.
Ik geloof in Jezus van Nazareth
De Enige die sprekend die Vader is;
Hij gaat met ons mee
Als bron van vrede en vergeving
Hij daagt uit te verzoenen wie onverzoenlijk lijken
En te genezen die nu nog buitengesloten worden.
Hij heeft ons tot het uiterste lief
En gaf zijn leven
Ik geloof in de Geest van liefde
Die troost en moed geeft;
Die in ons bidt en werkt,
Die heelt en bezielt
Ik geloof in hun gemeenschap
En in die van de Kerk:
Geroepen om Gods Naam hóóg te houden
en onrecht te bestrijden.
Verbonden met allen die ons in tijd en eeuwigheid vóórgaan
keren wij steeds terug tot U, Enige,
dankbaar voor al wat U voor ons betekent.
Amen.

Voorbede

Acclamatie: O Heer God.. GvL 399
aan het begin, in het midden, en ná de persoonlijke intenties; en ná het lichtje van de maand
zingen wij de acclamatie

Goede God, wie dank zegt, weerkaatst het licht. Bidden we dat we er dankbaar getuige van
mogen zijn. Voor de dankbaren onder ons: dat zij door hun erkentelijkheid anderen
stimuleren goed te blijven doen en bijdragen aan een sfeer van onderlinge waardering,
waarin we elkaars naam hoog houden, en elkaar tot zegen zijn.

We bidden voor hen die hier samen komen bidden; voor hen die bij elkaar komen om te
vieren met woorden en brood tot leven: dat zij niet alleen maar smeken, maar ook

dankzeggen; dat wij ons vertrouwen in de toekomst uitspreken, omdat zij dankbaar mogen terugzien op wat ooit aan mensen door Uw zorg ten goede kwam

Wij bidden dat ons geheugen dankbaar mag zijn voor alle goeds dat ooit aan ons is geschied. En dat wij van daaruit de toekomst met vertrouwen tegemoet kunnen zien.

God, schenker van licht en leven. Aanvaard onze dankzeggen voor alle goeds dat wij via anderen ooit uit uw hand ontvingen. Kom ons tegemoet in dankbaar vertrouwen dat U uw naam "Ik zal er zijn" ook in de toekomst van harte waar zult maken.

Acclamatie

Persoonlijke intenties en lichtje van de maand.

Acclamatie

Gebod aan tafel

Gij die weet wat in mensen omgaat aan hoop en twijfel, domheid, drift, plezier, onzekerheid.

Allen: U, die ons denken peilt

en ieder woord naar waarheid schat,

en wat onzegbaar is onmiddellijk verstaat -

Paul: U toetst ons hart en U bent groter dan ons hart; op elk van ons houdt U uw oog gericht; en niemand of hij heeft een naam bij U, en niemand valt of hij valt in uw handen, en niemand leeft of hij leeft naar U toe.

Allen: Maar nooit heeft iemand U gezien.

In dit heelal bent U onhoorbaar.

En diep in de aarde klinkt uw stem niet,

en ook uit de hoogte niet,

Paul: en niemand die de dood is ingegaan, keerde ooit terug om ons van U te groeten.

Allen: Aan U zijn wij gehecht,

naar U genoemd.

U alleen weet wat dat betekent,

wij niet.

Wij gaan de wereld door met dichte ogen.

Lector: Maar soms herinneren wij ons een naam - een oud verhaal dat ons is doorverteld, over een mens die vol was van uw kracht, Jezus van Nazareth, zoon van Abraham. In Hem zou uw genade zijn verschenen, uw mildheid en uw trouw; in Hem zou voorgoed aan het licht gekomen zijn hoe U bestaat: weerloos en zelve-loos, dienaar van mensen.

Allen: Hij was zoals wij zouden willen zijn:

een mens van God,

een vriend, een licht,

een herder die niet ten eigen bate heeft geleefd,

en niet vergeefs, onvruchtbaar is gestorven;

Lector: die in de laatste nacht dat Hij nog leefde, zei: als je dit brood neemt: doe dat om mij bij je levend te houden

Paul zijn gedachtenis nemen wij daarom dit brood en breken het voor elkaar, om goed te weten wat ons te wachten staat als wij leven, Hem achterna. Als U Hem hebt gered van de dood, God, als Hij dood en begraven, toch leeft bij U:

Allen: Red dan ook ons en houd ons in leven,
haal ook ons door de dood heen nu,
en maak ons nieuw,
want waarom Hij wel en wij niet,
wij zijn toch ook uw mensen?

Lied: Wie vriend van God mel. GvL 450

Wie vriend van God wil wezen, die offert brood en wijn.
Wie God de Heer wil spreken, die moet vrijgevig zijn.
Hij moet het beste geven het liefste wat hij heeft:
Zijn liefde moet hij geven, zichzelf zolang hij leeft

Uitnodiging

Wie hier dit uur zijn hand ophoudt, die zegt daarmee dat hij leeft van wat God hem geeft; dat hij aan een vernieuwde samenleving wil werken; dat hij wil opstaan en dienen en zo in het spoor wil gaan van Jezus Messias.

Delen van het brood

Lied: Wie vriend van God mel. GvL 450

O Heer, wil ons ontvangen, aanvaard ons klein en groot.
O Heer, wil ons ontvangen tezamen met dit brood.
Geprezen zij de Vader, de Zoon, de heil'ge Geest
Geprezen zij de aarde, de God die eeuwig leeft

Slottekst naar Dag Hammarskjöld

Lector: Veel wegen kent het leven, maar van al die wegen
Is er één die jij te gaan hebt
Die ene is voor jou. Die ene slechts.
En of je wilt of niet, die weg heb jij te gaan.
De keuze is dus niet de weg, want die koos jou.
De keuze is: de wijze hoe die weg te gaan.
Met onwil om de kuilen en de stenen,
Met verzet omdat de zon
een weg die door ravijnen gaat, haast niet bereiken kan.
Of met de wil om aan het einde van die weg
milder te zijn, en wijzer dan aan het begin.
De weg koos jou; kies jij ook hem?
Hem ?

Zegen en Dankwoord

Paul: Hartelijk dank aan hen die aan de voorbereiding en de uitvoering van deze viering hebben meegedaan. Wat zij deden kan heel gewoon lijken; je kunt er zelfs kritiek op hebben. Maar je kunt ze ook prijzen om wat er wél goed aan was. Móet dat? Ben je echt dankbaar als je iemand die jou goed doet, met een cadeautje beloont? Of voel je je verplicht om met lege handen te staan; om in dat opzicht de mindere te zijn? Ben je dan een zegen voor welke andere dan ook? We bidden:

Open onze ogen, de ogen van het hart
Die zien wat nog niet gezien kan worden,
Die twinkelen van wat er goed is en goed gaat;
Die huilen om al het verdriet;
Die stimuleren om er naar vermogen wat aan te doen;
Die vol zijn van het licht van Christus
Die met ons meetrekt door onze wereld:
In Gods naam
Moge Hij ons zegenen in de Naam van de Vader...

Slotlied: Van grond en vuur